

30 במאי 2016

לכבוד
ח"כ מיקי זוהר, יו"ר
ועדת המשנה לספורט
ועדת החינוך, התרבות והספורט
הכנסת

שלום רב,

הנדון: אלימות כלפי קהילת הלהט"ב בספורט

לקראת הדיון שיערך בנושא שבנדון, להלן עמדת האגודה לזכויות האזרח בישראל:

1. ההומופוביה והאלימות בספורט כלפי חברי קהילת הלהט"ב היא תופעה נפוצה שראוי לשים על סדר היום ולהיאבק בה. אין ספורטאי או אוהד ספורט, שמשתתף במשחקי כדורגל או כדורסל, שלא שומע לעיתים תכופות קריאות הומופוביות קשות, שכוללות הערות מיניות מבזות, הערות מגדריות, וסטריאוטיפים על איך אמור להתנהג שחקן או שחקנית להתנהג. אוהדים מקהילת הלהט"ב המגיעים לאירועי ספורט נאלצים להסתיר את נטייתם המינית, והרבה פעמים לסבול בשקט את האווירה הרעילה והמאיימת כלפי להט"ב.

2. רבים מחברי הקהילה מדירים עצמם לחלוטין מהשתתפות בספורט קבוצתי או מאירועי ספורט, ושחקנים אשר בכל זאת משתתפים נאלצים להיות "בארון" ולהסתיר את נטייתם, את דבר היותם בזוגיות עם בן או בת אותו המין וכדומה, ולהתעלם מעקיצות וירידות הומופוביות, שיוצרות סביבה עכורה ומאיימת.

3. אין זה מקרי כי בענפי ספורט רבים, במיוחד בספורט קבוצתי, בכל הרמות – בספורט המקצועני או החובבני – יש מעט מאוד דוגמאות לספורטאים פעילים שגלויים בעניין הנטייה המינית שלהם.

4. בסקר בינלאומי נרחב נמצאו ממצאים המראים כי התופעה נפוצה במדינות דמוקרטיות נוספות (הסקר בוצע במדינות אלו: ארה"ב, אוסטרליה, בריטניה, קנדה, אירלנד וני זילנד ואת ממצאיו ניתן לקרוא כאן: <http://www.outonthefields.com>):

- רבע מבני הנוער ההומואים דיווחו שנמנעו בנעוריהם מלהשתתף בפעילות ספורט קבוצתית בשל חוויות שליליות ובשל חשש מדחייה על רקע נטייתם המינית.
- 62% מהנשאלים סברו כי יש יותר הומופוביה בספורט מאשר בתחומי חיים אחרים.
- 80% מהמשתתפים במחקר טענו כי נתקלו בהומופוביה בספורט. כמחצית מהנשאלים שהם הומואים ולסביות טענו כי נתקלו באופן אישי בהומופוביה.
- רבע מהגברים ההומואים טענו כי קיבלו איום אישי באלימות על רקע נטייתם המינית כאשר כעשרים אחוז מהגברים ההומואים דיווחו שהותקפו פיזית ו-35% מהגברים

ההומואים דיווחו על בריונות כלפיהם. אצל נשים לסביות המצב מעט טוב יותר אך הנתונים עדיין מטרידים, כאשר קרוב לעשרים אחוז מהנשים הלסביות דיווחו על איומים או בריונות כלפיהן. מעל 80% מהספורטאים הגאים, גברים או נשים, דיווחו על הערות הומופוביות.

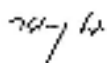
- 81% מהגברים ההומואים ו-74% מהנשים הלסביות מתחת לגיל 22 דיווחו כי הם בארון לחבריהם לקבוצת הספורט בה הם משתתפים.

5. ניתן לראות מהסקר כי אף שרבים מקהילת הלהט"ב מעוניינים להשתתף באופן פעיל בתחרויות ספורט ובאירועי ספורט, התרבות הקיימת היא עוינת כלפי הלהט"ב ויש בה פגיעה, הבאה לידי ביטוי הן בהסתתרות בארון, הן בהימנעות והדרה עצמית והן בחשיפה לאלימות מילולית ופיזית. אין סיבה להניח שבישראל המצב טוב יותר, ואף ניתן להניח כי המצב רע יותר משום שהנושא לא מטופל כלל, ואין כל תכנית אופרטיבית להתמודד עם הומופוביה ואלימות כלפי הלהט"ב בספורט.

6. לאור האמור אנו מבקשים מהוועדה לדרוש ממוסד התרבות והספורט וממוסד החינוך לגבש במשותף תכנית פעולה סדורה למאבק בהומופוביה בספורט. בין היתר מוצע לכלול את הצעדים הבאים:

- א. לתקן את סעיף 15 לחוק איסור אלימות בספורט, התשס"ח-2008 כך שהמונח "התבטאות גזענית" יכלול גם התבטאות שיש בה משום איום, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות, אלימות או גרימת מדנים כלפי אדם, ציבור או חלקים של האוכלוסייה ביחס לנטייה מינית או זהות מגדרית. גם בתקנון של התאחדות הכדורגל הבינלאומית פיפ"א נקבע כי אין לנקוט בכל אפליה כלפי קבוצה או יחיד גם בשל נטייה מינית.
- ב. לפעול להטמעת ערך קבלת השונה בכלל וכלפי קהילת הלהט"ב בפרט בכל מערך של הדרכה של מורים לחינוך גופני, מדריכי ספורט ומאמנים.
- ג. לפעול בקמפיינים ציבוריים להעלאת מודעות לבעיה ולחיזוק ערך השוויון והקבלה של ספורטאים ואוהדי ספורט להט"בים.
- ד. לעודד ולתמוך בקבוצות ספורט גאות של קהילת הלהט"ב, ולמנוע חסמים לקבלת תמיכות, כמו למשל – החובה לקיים קבוצת נוער, במציאות בה בני נוער להט"בים חוששים להזדהות כשחקנים במועדון ספורט גאה.

בכבוד רב,

גיל גן-מור, עו"ד